

โกรกกระทิง

-๕๘-

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมโรทิก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดยคณะนักร้อง
วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(ดนตรี)

(เสียงคลื่นซัดหาด เสียงลม)

- ฉมับ คุณเอารัฐีก้อย่างไรคะ ที่คุณมองนายร้อยเวรเขาพูดกับเราเมื่อกี้ ?
- หลวงเทพ ก็คิดว่า คุณมองแกคงกำลังพยายามอย่างเต็มที่ เรื่องคิดแนบ คุณจะเป็นเรื่องที่น่าคิดเสียแล้ว
ไอ้โกรกกระทิงนี่..มันชักจะยุ่ง
- ฉมับ ก็คุณอ่านะแหละเที่ยวไปเป่าข้าว
- หลวงเทพ มันเรื่องของคนที่เมา เหล้ามันพูด อาไม่โกพูด แต่มันก็เสีย อาชักไม่สบายใจเสียแล้ว
แกหูดานก็ไม่แต่งงานสักที ~~สักที~~ ~~สักที~~ ~~สักที~~ จะได้อาแผนที่มีมาบอกกันไหมมันรู้เรื่อง แล้วจะ
โกศิกกันต่อไป
- ฉมับ มันไม่ใช่เพราะการแต่งงานหรือคะ แต่งหรือไม่แต่งไม่สำคัญ แต่มันสำคัญที่พี่นรา แกมั่ง
โกรกกระทิงมากกว่าตัวกิน
- หลวงเทพ เลยเข้าใจผิดกันไ้ไหมละ ?
- ฉมับ ก็ไม่เชิงคะ กินันไม่ยากเห็นพี่นราศีก้อย่างนั้น จิกใจสำคัญกว่าเงินทอง ถ้าเราไปหลงแก่
เงิน ๆ ทอง ๆ, สำหรับกินัน, ชีวิตก็ไม่มีความหมายอะไร
- หลวงเทพ หลานคิดมากไปเอง นรามี้นก็อยากทำมาหากิน มันถึงไ้มันถึงแก่โกรกกระทิง แต่ตอนหลังนี้
มันก็ดูเงิบ ๆ ไปแล้วนี่ คงจะเป็นเพราะหลานไม่พอใจไ้
- ฉมับ เรื่องมันน่ากลุ้มคะ แผนที่คุณพอไ้มา กินันไม่มีศรัทธาเลย มันเหมือนเรื่องภาพยนตร์-
ความบอยมากกว่า มีหรือคะ เขียนแผนที่กินันคนละทอน แล้วก็ให้แต่งงานกัน ถึงจะเอาแผนที่มา
บอกกันไ้ ที่จริงถ้ากินันเชื่อ กินันก็เอาแผนที่ให้พี่นราแล้ว ไม่เห็นจำเป็นจะต้องแต่งงานกัน
เสียก่อน แต่กินันไม่ไ้เพราะไม่เชื่อ ไม่เชื่อจริง ๆ ว่า จะมีทองอย่างที่คุณพอเข้าใจ
คิดดูสิคะ คุณพอกินันแะคุณพอพี่นราต้องเสียชีวิตก็เพราะไปค้นหาทองที่โกรกกระทิง ถ้ากินัน
เอาแผนที่ให้พี่นรา พี่นราก็จะออกไปหาทองแน่ ๆ เพราะแกเชื่อเอาเสียจริง ๆ จัง ๆ ว่า
จะคองมีทอง กินันกลัวประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยคะ ถึงได้ไม่ไ้แผนที่พี่นรา ขึ้นไ้ไป
แกอาจจะไปตายก็ไ้ ตายเพื่อกระดามแผนเดียว มีประโยชน์อะไรคะ ?
- หลวงเทพ หลานก็พูดถูก มันมีประโยชน์อะไร ที่จะไปตายเพื่อกระดามแผนเดียว (หัวเราะ)

ลมัย แคทรงนี้ ไอ้กระตาดแผ่นนี้มันก็เริ่มยุ่งให้เห็นเสียแล้ว ถ้าพื้นราถูกคึกคัก ก็คงเป็นเพราะ ไอ้กระตาดแผ่นนี้ คิฉันอยากจะเอาเผาไฟเสียให้รู้แล้วรอกไป

หลวงเทพ อย่างะหลาน มันควรจะมีประโยชน์ ข้าไว้ก่อน, อย่างนั้นหนึ่ คงจะถึงบ้านผู้ใหญ่บ้านแล้ว ก็ไ้ เห็นเด็กนั้นมันบอกว่าบ้านมึงหลังคาจากใหม่ มันโง่เงา บ้านนั้นมึงหลังคาใหม่ เห็นไหม ?

ลมัย ถ้าเจ้าของเรือใบนี้ดูก็ไ้ไ้คะ

หลวงเทพ นี่ดู, สู้รู้จักเกาผู้ใหญ่คำใหม่ ?

เจ้าของเรือ โน่นครับ, เรือหลังคาจากใหม่โน่นใจครับ จะพบผู้ใหญ่หรือครับ ? นั่นใจครับ นั้งอยู่ในร้านเจ๊กะนั้นแหละ มึงไ้สร้างสี่เหลี่ยมโน่นแหละครับ

หลวงเทพ ขอใจดู, เกี้ยวคงไ้เรื่องอีกหรือหลาน ผู้ใหญ่คำแควควรจะรู้เรื่องบ้าง เราไปร้านเจ๊กะ กันดีกว่า

(คนตรี)

หลวงเทพ ขอโทษ, ผู้ใหญ่คำไ้ไหมครับ ?

ผู้ใหญ่คำ ไ้ครับ (เสียงชาวชนบท) ผมผู้ใหญ่คำ

หลวงเทพ ผมเป็นญาติกับคุณน้า ที่ว่าหายไปนั่นแหละ ผมอยากถามอะไรสักหน่อย

คำ ออ, คนที่หายไปไหนหรืหรือครับ ก็ยังไม่ไ้ไ้ครับ

ลมัย ผู้ใหญ่รู้เรื่องอะไรบ้างไหมคะ ?

คำ รุ้หรือครับ ? เอ, ผมก็ทราบว่ามีคนหายไปครับ แล้วก็เท่านั้นเอง

ลมัย ผู้ใหญ่ทราบจากใครคะ ว่ามีคนหายไป ?

คำ ก็เขารู้กันทั้งบางแสนี่ครับ ว่าคนออกไปเล่นเรือใบกันแล้วเรือล่ม คนหายไปคนหนึ่ง อีกคนหนึ่งว่ายน้ำกลับมาก เป็นผู้ใหญ่ ออ, ผู้ใหญ่คนนี้เป็นคนแรกครับที่บอกผม

ลมัย บอกว่าอย่างไรคะ ?

คำ แกบอกว่า...ว่า.....เออ.....เอ, แกว่ยังงี้.....แกว่เรือล่มครับ..... แล้วว่า....เออ...ดูเหมือนว่าเกิดเหตุใหญ่แบบนั้นแหละ.....ท่าทางแตกใจมากครับ แกว่ถามผมว่าจะไปโรงพักไ้ไ้ไหน

ลมัย เขาว่าจะไปโรงพักหรือคะ ?

คำ ครีบ, แก้วเกิดเรื่อง เกิดเรื่อง....แล้วก็ถามหาโรงพัก ผมก็บอกให้ แก้วแกไปตั้ง
หรือเปล่าก็ไม่ทราบครับ ผมเห็นแกรีบไป ก็คิดว่าคงจะรีบไปแจ้งโรงพักครับ

ฉมึบ แปลกเสียแล้ว คิดันรู้ว่าแกไม่ไ้ไปโรงพัก แล้วก็...แกว่ายน้ำมาหรือคะ ?

คำ ครีบ แก้วว่ายน้ำมาครับ แก่เก่งนะครับ, อีกสำหรับกระตือรือร้นจนถึงหาก พอดึงแกก็ขึ้นมา
ที่นี้ครับ พอดีพบผมเขา

ฉมึบ ทำทางแกเป็นยังงัยคะ ?

คำ เหนื่อยทีเดียวนะครับ หอบน้ำสงสารครับ คงว่ายมาไกล

ฉมึบ เปล่า, คิดันหมายความว่าแกตกใจมากไหม ?

คำ ตกใจมากทีเดียวครับ หน้าตาตื่น แล้วก็ดูกลัวกลัวจนอ้วกครับ ผมเชื่อว่าแกคงเจอเรื่องร้ายแน่
แล้วผมถึงใคร่รู้ว่าคนหายไป คงเป็นสามีของแกกะมังครับ

ฉมึบ สามีสาแมอะไรกันคะ (อย่างไม่พอใจ) แล้วก็...ผู้ใหญ่พบแกอีกไหมคะ ?

คำ ไม่พบครับ แก้วที่ตั้งโรงพักแล้วก็เดินคุ่มไป ผมก็ว่าแกคงจะไปขึ้นรถ ไปแจ้งเหตุที่โรงพัก

ฉมึบ แก้วแกไม่ไ้ไปโรงพักคะ ชอบคิดอะไรผู้ใหญ่ กลับโรงแรมหรือคะคุณอา ?

หลวงเทพ กลับก็กลับ อาอยากพบสังศรีเขาอีกที

(คนตรี)

หลวงเทพ บอย, คุณสังศรีอยู่ในห้องหรือเปล้า ?

บอย อยู่ครับ

หลวงเทพ คือช่วยบอกด้วยว่าเขามารอพบอยู่ในห้องรับแขก ไม่ต้องบอกว่าอ้าวนะ บอกว่าเป็นคนมาจาก
กรุงเทพฯก็แล้วกัน ก็คนไ้ก็ไม่ต้องบอก บอกว่ามีธุระสำคัญนะ

บอย ครับ

(เสียงฝีเท้าบอย เดินออกไป)

หลวงเทพ

หลวงเทพ ประเดี๋ยวก็คงรู้ว่ามันยังงัยกัน ผู้ใหญ่คำแกบอกว่า สังศรีตกใจมาก ถามหาโรงพัก นั่นหมาย
ความว่า สังศรีจะต้องไปแจ้งเหตุร้ายที่เกิดขึ้นรา แก้วทำไม..จนแล้วจนรอดถึงรีบกั้ไม่ไปแจ้ง
ทางโรงแรมเห็นผิสังเกตุ ถึงไ้ไปแจ้ง ทำไมสังศรีถึงไม่ไปโรงพักอย่างที่ตั้งใจไว้ก่อนแรก ?
อะไรเปลี่ยนใจแก ?

ฉมึบ นั่นสิคะ อะไรเปลี่ยนใจยายบ้านนี้ เขากังใจยารุนแรง เพราะผู้ใหญ่บอกว่าตกใจมาก

๘/ แค่นี้แล้วกลับปิดเรื่องเงิบบ นั้นมันอะไรกัน ?

หลวงเทพ มันจะต้องมีเรื่องอะไรแน่ ๆ ม่ายงั้นแกคงไม่เปลี่ยนใจง่าย ๆ เคียวก็รู้ ที่แกบอกอาก
แกไม่มีท่าวิตกกังวลอะไรเลย กลับบอกว่าคิดว่านราไปเที่ยวโป๊ะกับเจ้าของเรือที่ช่วยเอาไว้
ก็ถ้าแกรู้ว่านราไปเที่ยวโป๊ะ แกจะวิ่งโร่ไปถามผู้ใหญ่ว่าทำไมโรงพักอยู่ที่ไหน เพื่umn
ซักกันเหลือเกิน

ลมัย อียายคนนี่ คิดกันว่าควรจะให้เข้าคุกมากกว่า

หลวงเทพ แกสร้างกรรม แกก็ต้องไปใช้หนี้กรรม อ้าวว่าสงสารคงหนีไม่พ้นแน่

(เสียงผีเห่าสงสาร)

สงสาร โห่, คิดนึกว่าใคร คุณหลวงนั่นเอง อ้อ, สวัสดิ์ก็คิด คุณลมัยคะ

ลมัย ค่ะ, สวัสดิ์

หลวงเทพ นั่งลงก่อนขี้สงสาร, ผมมีอะไรจะหารือนิดหน่อย. เอ้อ...ก็ยังมี ผมชักวิตกว่า
นราจะจมน้ำตายเสียแล้วก็ได้อ

สงสาร ไม่จนแน่ล่ะ คุณนราไปกับเรือจับปลาล่ะ คิดนึกเห็นกับตา

หลวงเทพ คุณแน่ใจหรือ?

สงสาร โห่, ก็แน่ทีล่ะ ไม่น่าจะเอาอะไรมาหลอกเล่าล่ะ ?

หลวงเทพ แล้วทำไมคุณถึงไม่ไปกับนราล่ะ

สงสาร คิดนึกอยากว่ายน้ำเล่นล่ะ คิดนึกไม่ชอบไปโป๊ะ

หลวงเทพ คุณรู้แน่หรือว่านราจะไปเที่ยวโป๊ะ

สงสาร ก็...เอ้อ....คิดนึก....ก็....ก็คิดว่าคุณนราไปเที่ยวโป๊ะล่ะ เพราะเห็นเคยพูดว่าอยาก
จะไปดูเขาจับปลา

หลวงเทพ แปลว่าคุณเชื่อว่านราไปโป๊ะ ?

สงสาร ค่ะ คิดนึกเชื่อ

หลวงเทพ แล้วคุณก็ว่ายน้ำเข้าวัง ?

สงสาร ค่ะ

หลวงเทพ คุณไม่ห่วงนราหรือ?

- สงศรี ก็เขายูบ่นเรื่อย จะไปห้วงเขาทำไมคะ คุณนราธิคะที่ควรจะห้วงคิณ เพราะคิณอยู่ในน้ำ
- ลมัย ค่ะ, พี่นราทองห้วงคิณแน่ที่เดียว ต้องห้วงแน่ ๆ
- สงศรี (หัวเราะกลบเกลื่อน)
- หลวงเทพ คุณว่าน้ำถึงขุ่นฝุ้ง แล้วคุณก็คงสบายใจ ?
- สงศรี ค่ะ, ก็สบายใจสิคะ ไรฝุ่น ทั้งสองเส้น คิณถึงฝุ้งแรกก็นั่งพักเหนื่อยอยู่ชายหาด
- หลวงเทพ พักจนหายเหนื่อย ?
- สงศรี ค่ะ พักอยู่จนหายเหนื่อย ๘
- หลวงเทพ คุณไม่วิตกกังวลอะไรเลย ?
- สงศรี ม่ายคะ
- หลวงเทพ แล้วคุณไปไหนอีก ?
- สงศรี ก็...เอ้อ...กลับโรงแรมสิคะ ?
- หลวงเทพ ไม่แวะที่ไหนเลยหรือมณ
- สงศรี คิณอยากพักค่ะ เลยกลับโรงแรมไม่ได้แวะที่ไหนเลย
- หลวงเทพ แก่มีคนเห็นคุณแวะไปที่ร้านเจ๊กอะ ชายกาแพชายหาด
- สงศรี (อย่างตกใจ) จันหรือคะ? ก็....เอ้อ...ค่ะ....คิณแจะเหนื่อยหนึ่งค่ะ ^{ที่ขี้ตม/}
ชื่อน้ำส้มคิมค่ะ ว่ายน้ำเหนื่อยแทบขาดใจ
- หลวงเทพ อ้อ, ชื่อน้ำส้มคิม คิมแล้วก็กลับโรงแรม ?
- สงศรี ค่ะ กลับมาพักค่ะ
- หลวงเทพ แค่มพบผู้ใหญ่ค่า
- สงศรี (ตกใจ) ริกะ เอะ, ผู้ใหญ่ค่าอะไรกันคะ ?
- หลวงเทพ ก็คนที่คุณเข้าไปพูดคุยในร้านเจ๊กกาแพนั้นยังงิ
- สงศรี เอ, เดียวก่อนค่ะ, คิณนึกก่อน เรื่องมันชักจะยุ่ง ความจำคิณไม่ค่อยจะดีค่ะ อ้อ,
ถูกแล้วค่ะ คิณพบลุงอะไรคนหนึ่ง
- หลวงเทพ นั่นแหละ ผู้ใหญ่ค่าคะ คุณคงไม่พูดอะไรกับแก เพราะกำลังรีบกลับโรงแรม ?

สงศรี ไม่ได้พูดเลยละ มีอะไรละคะ ที่เราๆ ที่จะไปพูดกับคนอย่างนั้น พวกกันไม่รู้เรื่องหรือคะ มันคนละชั้น

หลวงเทพ ก็นั่นนาสิ ผมรับรองว่าพวกกันไม่รู้เรื่องแน่ (หัวเราะ) แปลว่าคุณเพิ่งแค่พบผู้ใหญ่ค่า แต่ไม่ได้พูดอะไร ?

สงศรี เปล่าละ

หลวงเทพ แน่นะครับ?

สงศรี (อืออึก) แน่นะ

หลวงเทพ นี่สงศรี แรามาพูดกันตรง ๆ คิกว่า ผมรู้ว่า คุณพูดอะไรกับผู้ใหญ่ค่า

ลมัย เรา รู้ว่าคุณพูดอะไรกับลุงค่า คุณบอกว่า คุณไม่ได้พูดอะไรเลย คุณโกหก

สงศรี คุณลมัย นี่อะไรกัน ?

ลมัย ก็ไม่อะไรกัน ฉันต้องการให้คุณรู้ว่า คุณเลิกโกหกได้แล้ว เรื่องมันคงหมดแล้ว

สงศรี แคง แคงอะไร เรื่องอะไรแคง คุณพูดก็พูดน้อยนะละ คุณลมัย

ลมัย ฉันก็พูดก็ที่สุดแล้ว คุณทำอะไร फिरา ? คุณมีพิธีหรืออะไร คุณพูดกับผู้ใหญ่ค่าว่าอย่างไร นึกดูให้ดี คุณพูดยังใจ ?

สงศรี คุณลมัย อย่าตะคอกดิฉัน

ลมัย ออ, ไม่ได้ตะคอก ฉันถามคุณตรง ๆ

สงศรี ฉันไม่ได้พูด

ลมัย แน่หรือไม่ได้พูด ? ถ้าพูดละ

สงศรี ก็มันเรื่องอะไรของคุณละ จะต้องมาคาดคั้นดิฉัน ?

ลมัย อ้าว, ก็คุณบอกว่าไม่ได้พูด แต่ฉันรู้ว่า คุณพูด

สงศรี ฉันไม่ได้พูดอะไรมาก

ลมัย แปลว่าพูดบ้างใช่ไหมละ ?

สงศรี ก็ต้องพูดบ้าง คนพบกันจะไปทำหน้ายากอยู่ยิ่งใจ ?

ลมัย คุณพูดว่ายิ่งใจ ?

สงศรี ก็คุณจะไปทำไม่เล่า ?

กัมม

อ้อ, อยากรู้ก็เพราะจะได้จับโกหกคุณ

สังศรี

คุณกัมม (ขึ้นเสียงคัง) คุณกำลังถูกฉกฉน ฉันทนไม่ได้นะจะบอกให้.

(คนกริ)

โศก: พิบศตฉี ๕๕ กบศตฉี ๕๖: ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖
 ศตฉี ๕๔ ๗:๓: ๗๖๖ ๗๖๖
 ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖
 ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖
 ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖
 ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖ ๗๖๖

โกรกกระทิง

—๕๕—

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมโรทิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดยคณะณกาวลี
วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงคลื่นซัดหาด เสียงลม)

- ลมัย คุณอาวุธสักอย่างไรคะ ที่คุณมองนายรอยเวร เขาพูดกับเราเมื่อกี้ ?
- หลวงเทพ ก็คิดว่า คุณมองแกคงกำลังพยายามอย่างเต็มที่ เรื่องคิกแน๊ป กูจะเป็นเรื่องที่น่าคิดเสียแล้ว ไอ้โกรกกระทิงนี่..มันชักจะยุ่ง
- ลมัย ก็คุณอานะแหละเที่ยวไปเป่าข้าว
- หลวงเทพ มันเรื่องของคนที่มา เหล่ามันพูด อาไม่โง่พูด แต่มันก็เสีย อาชักไม่สบายใจเสียแล้ว แทะหลานก็ไม่แต่งงานสักที ฝากได้แผนที่มาที่ชัดจัง จะได้เอาแผนที่มาต่อกันให้มันรู้เรื่อง แล้วจะได้คิดกันต่อไป
- ลมัย มันไม่ใช่เพราะการแต่งงานหรือคะ แต่งหรือไม่แต่งไม่สำคัญ แต่มันสำคัญที่พื้นรา แกมุ้ง โกรกกระทิงมากกว่าตัวคิน
- หลวงเทพ เลยเข้าใจผิดกันใช่ไหมละ ?
- ลมัย ก็ไม่เชิงคะ คินมันไม่อยากเห็นพื้นรากิอย่างนั้น จิตใจสำคัญกว่าเงินทอง ถ้าเราไปหลงแต่เงิน ๆ ทอง ๆ, สำหรับคิน, ชีวิตก็ไม่มีความหมายอะไร
- หลวงเทพ หลานคิดมากไปเอง นรามาถึงอยากทำมาหากิน มันถึงได้มันถึงแต่โกรกกระทิง แต่ตอนหลังนี้ มันก็ดูเจียม ๆ ไปแล้วนี่ คงจะเป็นเพราะหลานไม่พอใจก็ได้
- ลมัย เรื่องมันน่ากลุ้มคะ แผนที่ที่คุณพ่อให้มา คินมันไม่มีศรัทธาเลย มันเหมือนเรื่องภาพยนตร์-
ความบอยมากกว่า มีหรือคะ เขียนแผนที่กันคนละท่อน แล้วก็ให้แต่งงานกัน ถึงจะเอาแผนที่มาต่อกันได้ ที่จริงถ้าคินเชื่อ คินก็เอาแผนที่ให้พื้นราแล้ว ไม่เห็นจำเป็นต้องแต่งงานกันเสียก่อน แต่คินไม่ให้เพราะไม่เชื่อ ไม่เชื่อจริง ๆ ว่า จะมีทองอย่างที่พ่อเขาใจ
คิกคิกคะ คุณพ่อกินและคุณพ่อพื้นรากิต้องเสียชีวิตก็เพราะไปค้นหาทองที่โกรกกระทิง ถ้าคินเอาแผนที่ให้พื้นรา พื้นรากิก็จะออกไปหาทองแน่ ๆ เพราะแกเชื่อเอาเสียจริง ๆ จัง ๆ ว่า จะต้องมียทอง คินกลัวว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยคะ ถึงได้ไม่ให้แผนที่พื้นรา ขึ้นให้ไปแกอาจจะไปตายก็ได้ ทายเพื่อกระต๊ามแผนเดียว มีประโยชน์อะไรคะ ?
- หลวงเทพ หลานก็พูดถูก มันมีประโยชน์อะไร ที่จะไปตายเพื่อกระต๊ามแผนเดียว (หัวเราะ)

ฉมัย แค่นี้ ไอ้กระต่ายนั่นมันก็เริ่มยุ่งให้เห็นเสียแล้ว ถ้าพื้นรากถูกคิกแน่ ก็คงเป็นเพราะ ไอ้กระต่ายนั่น ก็ฉันอยากจะเอาเผาไฟเสียให้รู้แล้วรอกไป

หลวงเทพ อย่างะหลาน มันควรจะมีประโยชน์ ช้าไว้ก่อน, อย่างนั้นหนึ่ นี่คงจะถึงบ้านผู้ใหญ่บ้านแล้ว ก็ได้ เห็นเด็กนั้นบอกว่าบ้านมึงหลังคาจากใหม่ นั่นโง่เงา บ้านนั้นมึงหลังคาใหม่ เห็นไหม ?

ฉมัย ถามเจ้าของเรือใบนี้ดูก็ได้ไม่ใช่

หลวงเทพ นี่ลุง, ลุงรู้จักบ้านผู้ใหญ่คำใหม่ ?

เจ้าของเรือ โน่นครับ, เรือหลังคาจากใหม่โน่นไงครับ จะพบผู้ใหญ่หรือครับ ? นั่นไงครับ นั้งอยู่ในร้านเจ๊กะนั่นแหละ มึงโสร่งสีเขียวนั่นแหละครับ

หลวงเทพ ขอใจลุง เกี่ยวคงได้เรื่องอีกหรือหลาน ผู้ใหญ่คำแถมควรจะรู้เรื่องบ้าง เราไปร้านเจ๊กะ กันดีกว่า

(คนตรี)

หลวงเทพ ขอโทษ, ผู้ใหญ่คำใช่ไหมครับ ?

ผู้ใหญ่คำ ใช่ครับ (เสียงชาวชนบท) ผมผู้ใหญ่คำ

หลวงเทพ ผมเป็นญาติกับคุณรา ที่ว่าหายไปนั่นแหละ ผมอยากถามอะไรสักหน่อย

คำ ออ, คนที่หายไปไหนหรือนั่นหรือครับ ก็ยังไม่ได้ตัวนี้ครับ

ฉมัย ผู้ใหญ่รู้เรื่องอะไรบ้างไหมคะ ?

คำ รู้หรือครับ ? เอ, ผมก็ทราบว่ามีคนหายไปครับ แล้วก็เท่านั้นเอง

ฉมัย ผู้ใหญ่ทราบจากใครคะ ว่ามีคนหายไป ?

คำ ก็เขารู้กันทั้งบางแสนนี่ครับ ว่าคนออกไปเดินเรือใบกันแล้วเรือล่ม คนหายไปคนหนึ่ง อีกคนหนึ่งว่ายน้ำกลับมา เป็นผู้หญิง ออ, ผู้หญิงคนนี้เป็นคนแรกครับที่บอกผม

ฉมัย บอกว่าอย่างไรคะ ?

คำ แกบอก... ว่า.....เออ.....เอ, แกว่ายังไง..... แกว่าเรือล่มครับ..... แล้วว่า....เออ... ดูเหมือนว่าเกิดเหตุใหญ่แบบนั้นแหละ..... ทำทางแตกใจมากครับ แกถามผมว่าจะไปโรงพักไต่ที่ไหน

ฉมัย เขาว่าจะไปโรงพักหรือคะ ?

คำ ครับ, แก้วเกิดเรื่อง เกิดเรื่อง....แล้วก็ตามหาโรงพัก ผมก็บอกให้ แล้วแกไปถึง หรือเปล่าก็ไม่ทราบครับ ผมเห็นแกรีบไป ก็คิดว่าคงจะรีบไปแจ้งโรงพักครับ

ลมัย แปลกเสียแล้ว คิดันรู้ว่าแกไม่ได้ไปโรงพัก แล้วก็...แกว่ายน้ำมาหรือคะ ?

คำ ครับ แกว่ายน้ำมาครับ แกเก่งนะครับ, อุตส่าห์กระโดดต่รูฯจนตึงหาค พอดึงแกก็ขึ้นมา ที่นี้ครับ พอดีพบผมเช้า

ลมัย ทำทางแกเป็นยังไงคะ ?

คำ เห็นอยที่เดียวครับ หอบน้ำสงสารครับ คงว่ายมาไกล

ลมัย เปลา, คิดันหมายความว่าแกตกใจมากไหม ?

คำ ตกใจมากทีเดียวครับ หน้าตาตื่น แล้วก็ลืกลี้ลืกลนอวยครับ ผมเชื่อว่าแกคงเจอเรื่องร้ายแน่ แล้วผมถึงได้รู้เรื่องราวคนหายไป คงเป็นสามีของแกกะมังครับ

ลมัย สามีสาแมอะไรกันคะ (ยอกลงไม่พอใจ) แล้วก็...ผู้ใหญ่พบแกอีกไหมคะ ?

คำ ไม่พบครับ แกอยู่ที่ตั้งโรงพักแล้วก็เดินกุ่มไป ผมก็ว่าแกคงจะไปขึ้นรถ ไปแจ้งเหตุที่โรงพัก

ลมัย แก่แกไม่ได้ไปโรงพักคะ ชอบคุณนะคะผู้ใหญ่ กลับโรงแรมหรือคะคุณอา ?

หลวงเทพ กลับก็กลับ อาอยากพบสงศรีเขาอีกที

(คนกรี)

หลวงเทพ บอย, คุณสงศรีอยู่ในห้องหรือเปล่า ?

บอย อยู่ครับ

หลวงเทพ ล้อช่วยบอกด้วยว่าเขามารอพบอยู่ในห้องรับแขก ไม่ต้องบอกว่าอ้วนะ บอกว่าเป็นคนมาจาก กรุงเทพฯก็แล้วกัน ที่คนไม่บอกบอก บอกว่ามีธุระสำคัญนะ

บอย ครับ

(เสียงฝีเท้าบอย เดินออกไป)

หลวงเทพ

หลวงเทพ ประเดี๋ยวก็รู้ว่ามันยังไงกัน ผู้ใหญ่คำแกบอกว่า สงศรีตกใจมาก ตามหาโรงพัก นั่นหมายความว่า สงศรีจะตองไปแจ้งเหตุร้ายที่เกิดขึ้นนรา แกทำไม..จนแล้วจนรอดสงศรีก็ไม่ไปแจ้ง ทางโรงแรมเห็นผิดสังเกต ถึงได้ไปแจ้ง ทำไมสงศรีถึงไม่ไปโรงพักอย่างที่ตั้งใจไว้ตอนแรก ? อะไรเปลี่ยนใจแก ?

ลมัย นั่นสิคะ อะไรเปลี่ยนใจยายบ้าคนนี้ เขาคังใจย่ำรุนแรง เพราะผู้ใหญ่บอกว่าตกใจมาก

๔/ แค่นี้แล้วกลับนึกเรื่องเงิบ นันมันอะไรกัน ?

หลวงเทพ มันจะต้องมีอะไรอะไรแน่ ๆ ม่ายงั้นแคงไม่เปลี่ยนใจง่าย ๆ เกี่ยวกับรู้ ที่แกบอกอ่า แกไม่มีทำวิคกกังวลอะไรเลย กลับบอกว่าคิดว่านราไปเที่ยวโป๊ะกับเจ้าของเรือที่ช่วยเอาไว้ ก็ถ้าแกรู้ว่านราไปเที่ยวโป๊ะ แกจะวิ่งโร่ไปตามผู้ใหญ่ว่าทำไมโรงพักอยู่ที่ไหน เหตุการณ์ ชักกันเหลือเกิน

คัมย อียายคนนี้ คิดันว่าควรจะเข้าคุกมากกว่า

หลวงเทพ แกสร้างกรรม แกก็ต้องไปใช้หนี้กรรม อ้าวสงศรีคงหนีไม่พ้นแน่

(เสียงผีเฝ้าสงศรี)

สงศรี โช้, คิดันนึกว่าใคร คุณหลวงนั่นเอง อ้อ, สวัสดิ์ค๊ะ คุณคัมยคะ

คัมย ค๊ะ, สวัสดิ์

หลวงเทพ นั่งลงก่อนที่สงศรี, ผมมีอะไรจะหารือนิดหน่อย, ...เออ... ก็ยังงี้ ผมชักวิตกว่า นราจะจนน้ำตายเสียแล้วก็ได้อ

สงศรี ไม่จนแน่ค๊ะ คุณนราไปกับเรือจับปลาคะ คิดันเห็นกับตา

หลวงเทพ คุณแน่ใจที่ไร?

สงศรี โช้, ก็แน่ช้ค๊ะ ไม่น่าจะเอาอะไรมาผูกเล่าค๊ะ ?

หลวงเทพ แล้วทำไมคุณถึงไม่ไปกับนราละ

สงศรี คิดันอยากว่ายน้ำเล่นค๊ะ คิดันไม่ชอบไปโป๊ะ

หลวงเทพ คุณรู้แน่หรือว่านราจะไปเที่ยวโป๊ะ

สงศรี ก็...เออ....คิดัน....ก็.....ก็คิดว่าคุณนราไปเที่ยวโป๊ะค๊ะ เพราะเห็นเคยพูดว่าอยาก จะไปคุ้เขาจับปลา

หลวงเทพ แปลว่าคุณเชื่อว่านราไปโป๊ะ ?

สงศรี ค๊ะ คิดันเชื่อ

หลวงเทพ แล้วคุณก็ว่ายน้ำเข้าฝั่ง ?

สงศรี ค๊ะ

หลวงเทพ คุณไม่ห่วงนราหรือ?

- สงศรี ก็เขายูบนเรือ จะไปห้วงเขาทำไมคะ คุณราชิคะที่ควรจะห้วงคิฉิน เพราะ คิฉินอยู่ในน้ำ
- ลมัย ค่ะ, ฟันรากองห้วงก็แน่นทีเดียว ต้องห้วงแน่ ๆ
- สงศรี (หัวเราะกลบเกลื่อน)
- หลวงเทพ คุณว่านำถึงผู้ฝัง แล้วคุณก็คงสบายใจ ?
- สงศรี ค่ะ, ก็สบายใจสิคะ ไร้ ทั้งสองเส้น คิฉินถึงฝังแรกก็นั่งพักเหนื่อยอยู่ชายหาด
- หลวงเทพ พักจนหายเหนื่อย ?
- สงศรี ค่ะ พักจนหายเหนื่อย ๕
- หลวงเทพ คุณไม่วิตกกังวลอะไรเลย ?
- สงศรี ม่ายคะ
- หลวงเทพ แล้วคุณไปไหนอีก ?
- สงศรี ก็...เออ...กลับโรงแรมสิคะ ?
- หลวงเทพ ไม่แวะที่ไหนเลยหรือ? ๘
- สงศรี คิฉินอยากพักคะ เลยกลับโรงแรมไม่ได้แวะที่ไหนเลย
- หลวงเทพ แค่มิคนเห็นคุณแวะไปที่ร้านเจ๊กฮะ ชายกาแฟชายหาด
- สงศรี (อย่างตกใจ) งั้นหรือคะ? ก็....เออ...คะ....คิฉินแจะเหนื่อยหนึ่งคะ ๙
- ซื้อน้ำส้มคั้นคะ ว่ายนํ้าเหนื่อยแทบขาดใจ
- หลวงเทพ อ้อ, ซื้อน้ำส้มคั้น คั้นแล้วก็กลับโรงแรม ?
- สงศรี ค่ะ กลับมาพักคะ
- หลวงเทพ แค่มพบผู้ใหญ่ค่า
- สงศรี (ตกใจ) ริกะ เอะ, ผู้ใหญ่ค่าอะไรกันคะ ?
- หลวงเทพ ก็คนที่คุณเข้าไปพูดคุยในร้านเจ๊กกาแฟนั้นยังง
- สงศรี เอ, เคยมาก่อนคะ, คิฉินนึกก่อน เรื่องมันชักจะยุ่ง ความจำคิฉินไม่ค่อยจะดีคะ อ้อ, ถูกแล้วคะ คิฉินพบลุงอะไรคนหนึ่ง
- หลวงเทพ นั่นแหละ ผู้ใหญ่ค่าคะ คุณคงไม่พูดอะไรกับแก เพราะกำลังรีบกลับโรงแรม ?

สงศรี ไม่ได้พูดเลยละ มีอะไรละคะ ที่เราๆ ที่จะไปพูดกับคนอย่างนั้น พวกกันไม่รู้เรื่องหรอกคะ มันคนละชั้น

หลวงเทพ ก็นั่นนาซี ผมรับรองว่าพวกกันไม่รู้เรื่องแน่ (หัวเราะ) แปลว่าคุณเพียงแค่มองผู้ใหญ่ว่า ไม่ได้ไม่ได้พูดอะไร ?

สงศรี เปล่าคะ

หลวงเทพ แน่นะครับ?

สงศรี (อ้ออีก) แน่นะ

หลวงเทพ นี่สงศรี แรามาพูดกันตรง ๆ ก็กว่า ผมรู้ว่า คุณพูดอะไรกับผู้ใหญ่ค่า

ลมัย เรารู้ว่าคุณพูดอะไรกับลุงค่า คุณบอกว่าไม่ได้พูดอะไรเลย คุณโกหก

สงศรี คุณลมัย นี่อะไรกัน ?

ลมัย ก็ไม่อะไรกัน ฉันต้องการให้คุณรู้ว่า คุณเลิกโกหกได้แล้ว เรื่องมันแคงหมกแล้ว

สงศรี แคง แคงอะไร เรื่องอะไรแคง คุณพูดก็พูดน้อยนะคะ คุณลมัย

ลมัย ฉันก็พูดก็ที่สุดแล้ว คุณทำอะไร फिर ? คุณมีพี่ช้อยแปด คุณพูดกับผู้ใหญ่ค่าว่าอย่างไร นึกดูให้ดี คุณพูดยังงี้ ?

สงศรี คุณลมัย อย่าตะคอกดิฉัน

ลมัย อ้อ, ไม่ได้ตะคอก ฉันถามคุณตรง ๆ

สงศรี ฉันไม่ได้พูด

ลมัย แน่หรือไม่ได้พูด ? ถ้าพูดละ

สงศรี ก็มันเรื่องอะไรของคุณละ จะต้องมาคาคันดิฉัน ?

ลมัย อ้าว, ก็คุณบอกว่าไม่ได้พูด แต่ฉันรู้ว่า คุณพูด

สงศรี ฉันไม่ได้พูดอะไรมา

ลมัย แปลว่าพูดบ้างใช้ไหมละ ?

สงศรี ก็ต้องพูดบ้าง คนพบกันจะไปทำหน้ายักยักอยู่ยง ?

ลมัย คุณพูดว่ายังงี้ ?

สงศรี ก็คุณจะไปทำไม่เล่า ?

คัมภีร์

อ้อ, อยากรู้ก็เพราะจะได้จับโกหกคุณ

สงฆ์

คุณคัมภีร์ (ขึ้นเสียงดัง) คุณกำลังถูกจับ ฉันพนันไม่ได้ว่าจะบอกให้.

(ดนตรี)